

Truc informatiu

PARRÒQUIA SANT IGNASI DE LOIOLA -LLEIDA

JUNY 2020

100

Índex

L'EDITORIAL 1

UNA PORTA BEN OBERTA
A L'HOSPITALITAT..... 2

TRUC 100..... 3

DIVERSITAT SEXUAL I NOUS MODELS DE
FAMÍLIA 4

ESTIU, PASSI EL QUE PASSI! 5

DIVERSITAT SEXUAL I NOUS
MODELS DE FAMÍLIA 6

TORNEM A MISSA!! 7

CREURE EN LA SOSTENIBILITAT 10

EXPERIÈNCIA COMUNITÀRIA A LLEIDA . 12

ELS NÚMEROS RODONS ES CELEBREN

Els números rodons es celebren i s'han de començar amb un agraïment. Un agraïment que porta noms concrets: Francesc Alamon, Miquel Beaumont, Miquel Mateus i Xavier Garcia. Ells han estat els artífexs que "El Truc" arribi al seu número 100. Moltes gràcies!

Gràcies perquè heu fet amb estima, dedicació i qualitat la tasca d'anunciar la Bona Nova de l'Evangelí de Jesús avui i de compartir la vida i la missió de la Comunitat Cristiana de la Parròquia Sant Ignasi de Lloïola. I gràcies perquè no és fàcil que una publicació comunitària arribi al seu número 100, i menys encara que ho faci amb la qualitat de fons que ho ha fet "El Truc".

Si resseguim l'hemeroteca del Truc podem percebre com l'equip de comunicació s'ha anat adaptant a les noves eines de comunicació, tot mantenint la fidelitat a l'origen: la mateixa flaire que surt als Fets dels Apòstols, on es descriu la vida de les

primeres comunitats. Vida que ens parla d'escolta atenta de la realitat, escolta de la Paraula, ensenyament, pregària, servei i celebració. I vida que porta l'encàrrec de Jesús quan ens diu: "aneu i anuncieu arreu l'alegria de la Bona Nova." Per això vull lloar l'esforç que s'ha fet perquè aquesta publicació, més enllà de preservar la unió dels membres de la comunitat, ens ha ajudat a aprofundir, críticament, la vida que vivim.

Moltes gràcies Cisco, Miquels i Xavi! I endavant al nou equip que pren el relleu: l'Anna Mateus, el Miquel Gràcia i el Xavier Aiguabella. Teniu per davant la mateixa missió que els vostres predecessors: anunciar la joia de l'Evangelí i explicar la vida de la comunitat, un exercici que demana enginy i creativitat, profunditat i molta constància. Gràcies, ja per endavant per ajudar-nos a dur la Comunitat al paper, a la xarxa i al cor!

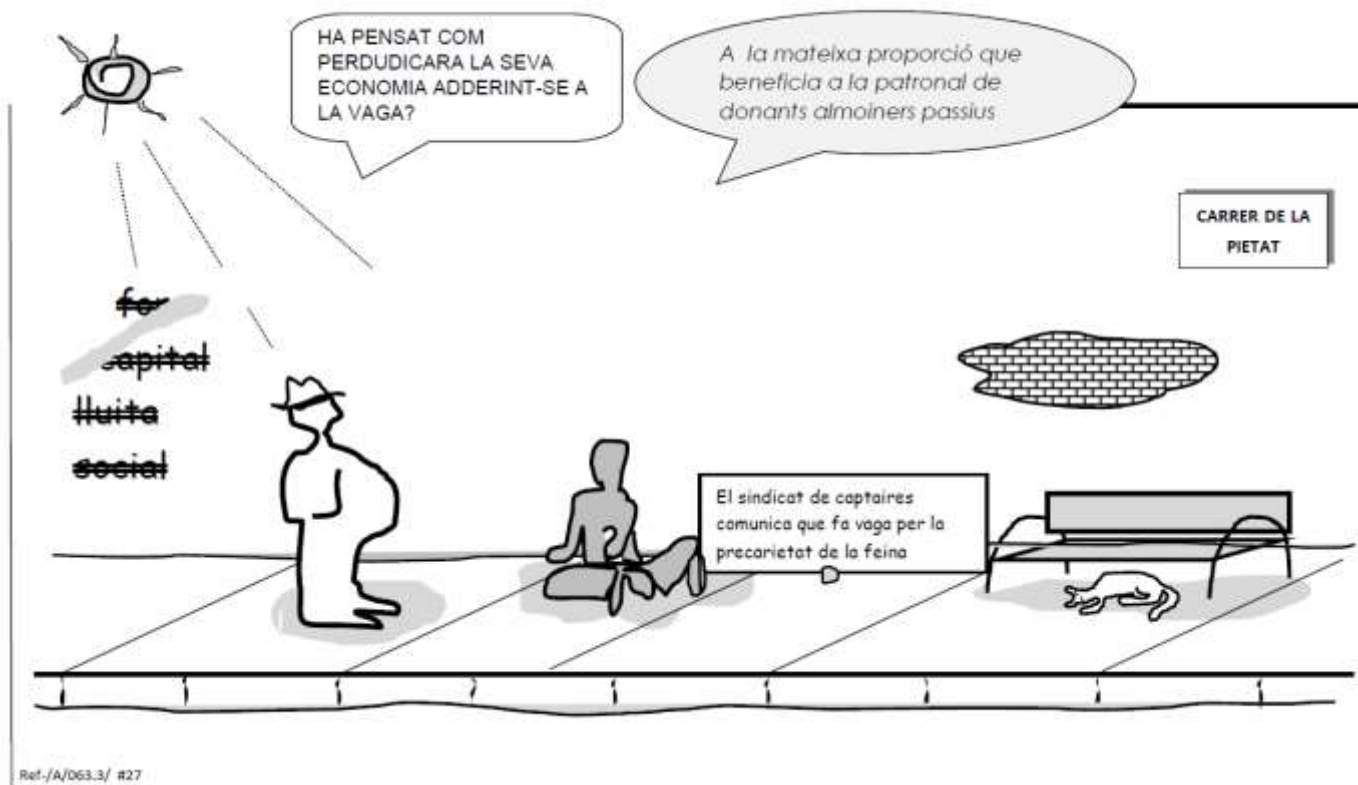
P. Roger Torres
Rector

Edita:
Parròquia de Sant Ignasi
de Lloïola de Lleida
Plaça d'Espanya 4
25002 Lleida
Tfon 973 271099
E-mail:
secretaria@stignasi-lleida.org

HUMOR SOCIAL

ROGER-LEONARD

UNA PORTA BEN OBERTA A L'HOSPITALITAT

A casa nostra, quan arriba l'estiu, comencen a arribar desenes de temporers que acostumen a venir d'indrets llunyans amb la voluntat de treballar a les nostres terres collint les cireres i les pomes que llueixen joioses a les nostres taules en els calorosos dies d'estiu. Tot i això, molts cops no troben l'acollida que es mereixerien i davant la deixadesa d'alguns, acaben malvivint al carrer, sense un sostre, una dutxa o un plat calent que reconforti el cos després d'una llarga jornada de feina sota el sol.

Aquests darrers mesos han estat del tot excepcionals, com a societat hem hagut de fer front a un confinament que, en molts casos, ha estat difícil. Tanmateix, en aquestes situacions, les persones que ja viuen instal·lades en "l'excepcionalitat" són les que més pateixen... i aquesta pandèmia ens ha confrontat amb la realitat que, davant l'obligació de restar a casa, aquells que no en tenen esdevenen encara més vulnerables.

Davant d'aquesta situació, el Roger portava temps visualitzant de quina forma es podia donar una resposta per part de la nostra COMUNITAT parroquial. I sí, ho dic en majúscules, perquè

la resposta va ser immensa, des del Consell Parroquial que va avalar amb entusiasme una idea que semblava llunyana i utòpica, a totes aquelles persones que van dedicar el seu temps fent entrepans o dormint a la parròquia, passant per aquelles que, en la distancia, van fer visible aquesta realitat i les que han estat pregant per aquestes persones. Entre totes han ajudat a bastir l'experiència d'una Parròquia samaritana.

Durant 13 nits ens vam estar posant a prova. Des del vespre del 20 de maig fins al matí del 2 de juny vam poder oferir un lloc segur per a 11 persones. I ho vam fer conjuntament amb Càritas, Creu Roja i la Plataforma de Fruita amb Justícia Social, organitzant en temps rècord un allotjament amb servei de consigna, dutxes i menjador perquè aquestes persones poguessin descansar dignament després d'un dia treballant o buscant feina.

Aquests són els números, però la realitat és que vam poder anar més enllà i oferir molt més del que havíem previst: vam proporcionar esmorzar, dinar, berenar i sopar, vam oferir atenció social, acompanyaments mèdics, una sessió de cine i un comiat que vam celebrar amb un pastís fet per

ells... En definitiva, la parròquia (com de costum) va esdevenir un lloc ple de vida.

I és que, a poc a poc, el recel, la por i la desconfiança inicials es van anar convertint en l'alleujament d'un lloc on reposar al que van anomenar 'casa' i una gratitud sincera pels moments compartits amb el que consideraven la seva 'família'. I a mi, humilment, no se m'acut millor manera d'explicar el que hem viscut que el convenciment que Déu hi era ben present enmig de nosaltres, a les mans de les voluntàries, en el menjar compartit i en el cor i el somriure d'aquestes persones que, malgrat tot, ens el regalaven sincerament.

Han estat uns dies experimentant l'acollida, una iniciativa que no pretenia ser la solució al problema sinó un petit i modest gest d'hospitalitat, i en arribar el moment, vam donar per finalitzada l'experiència amb el cor encongint, però farcit de somriures, paraules, mirades i històries de vida que ens han trasbalsat, ens han ensenyat i ens han fet imaginar que en els seus indrets d'origen no trobaríem rebuig, sinó una porta ben oberta a l'hospitalitat.

Mateo Aventín Valero

UN TRUC PER A UNA COMUNITAT CRISTIANA.

Tens a les teves mans el número 100 del TRUC. Va començar el novembre de 2008. Veníem de la tradició d'una revista parroquial mecanografiada i editada pel bon fer del Carles Escué.

Fa quasi 12 anys, el Joan Suñol va constituir l'actual equip de comunicació i ens va fer un encàrrec: "Ens cal una publicació periòdica que connecti les persones de la parròquia. Hem d'explicar què fan? com viuen la fe? què poden compartir amb la resta de parroquians?"

Tot plegat tenia una intenció molt clara: cohesionar la comunitat al voltant de la crida de Jesús i donar resposta als esdeveniments constants de la nostra societat. El mateix Joan va prologar el primer número amb aquestes paraules: "Volem que la nostra parròquia esdevingui una comunitat cristiana oberta, a la que no li rellisca el que va passant en el món. Volem aprendre a escoltar la veu de l'Esperit en totes les coses que passen, també en les que ens desconcerten... És necessària l'obertura de la parròquia a la realitat de la ciutat i de l'Església, de la família i dels seus nous models, de potenciar l'acolliment dels nostres joves... El TRUC pot ser una eina per tal que tots plegats ens sentim acollits, representats i membres de la comunitat de Sant Ignasi. Amb aquesta il·lusió et presentem aquesta nova etapa del TRUC i desitgem que ens faci servei molts anys "

En aquell encàrrec "Comunicar" era el repte. Ara

sabem que per poder comunicar la vida de la comunitat cal que ens apleguem, que ens sentim grup, que formem equip. Ens cal sentir la veu dels altres en la mateixa sintonia de fe. Ens cal cantar i riure plegats. I al celebrar i pregar junts reconeixem la nostra identitat. Som la parròquia de Sant Ignasi de Lleida que aposta pel Regne, amb paraules semblants o diferents, però amb una mirada comuna.

Amb el pas dels anys, en els escrits del TRUC ens hem dit una i una altra vegada com d'important és acollir els germans més necessitats i mirar-los amb ulls humans. Ens hem

com tot un gran equip s'aixecava des d'Arrels per actuar al costat dels que demanen oportunitats. Hem ajudat a reduir les distàncies amb les persones emigrades, ensenyant-los la nostra parla. Hem fets nostres el problemes de les comunitats del Tercer Món. Hem acomiadat els germans i germanes estimades que han caminat amb la comunitat i que ara són amb el Pare (hermano Andrés, Joan Suñol, Joan Canet, Josep M. Rocafiguera, Marc Vilarassau, Ramon Fabregat, i tants altres germans estimats...). Amb cada número ens hem sentit reflectits cadascú en la nostra posició i des de la nostra vida. I sovint hem compartit la pregària que ens uneix amb el Senyor.

Tot potser no ha cabut en el TRUC. Però durant tots aquests anys, la riquesa d'una parròquia compromesa s'ha anat reflectint en les seves pàgines, amb la voluntat de fer sentir que som comunitat. Els articles no han volgut ser alligonadors, sinó que s'han escrit des de la vida comunitària, des de la necessitat de respondre les paraules del Nou Testament "Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi." (Ap 3, 20) El TRUC també ha estat i és en la veu del Senyor que ens convida a continuar obrint la porta quan passa, a acollir-lo a sopar i a descansar amb nosaltres.

La comunitat celebra que hem publicat 100 TRUCs. Però són molts milers els trucs que

sentit sovint interpel·lats i hem decidit ser al costat de la justícia per donar resposta a les urgències que han anat sortint. Hem compartit l'alegria dels infants a la catequesi i a les colònies i hem gaudit de la il·lusió als joves a l'Espai, al Mag+s i a la Pasqua Jove. Hem sentit les experiències de fe explicades pel CVX o pels grups de revisió de vida. Hem assumit el seu compromís per respondre a les demandes que sovint ens commouen. Hem sentit sempre a prop la veu cordial i positiva de la comunitat dels Jesuïtes. Hem difós la bona feina formativa de les sessions de Cristianisme i Justícia. Hem vist

rebem cada dia i que obtenen respostes decidides de la Comunitat cristiana de Sant Ignasi. Per això mateix continuarem publicant la veu d'aquest "grup d'amics" que es troba a l'entorn de Jesús, perquè val la pena i perquè en la comunicació s'hi troben les relacions, els afanys, els records i l'estima cap als altres.

Darrerament hem vist, més que mai, com n'és d'important, la comunicació.

El TRUC recull la història fructífera dels darrers 12 anys de la nostra parròquia. L'equip del Miquel B., el Xavi, el Miquel M. i el Cisco que hem confeccionat aquests 100 números, a poc a poc, amb persistència i amb l'ajut de moltes persones, estem

contents d'haver servit a l'encàrrec que vam rebre. També estem segurs que aquest tasca de comunicar continuarà molts anys més, amb cares noves i amb les forces renovades de l'Anna, el Xavier i el Miquel, perquè la parròquia de Sant Ignasi vol respondre als trucs que cada dia rep a les seves portes.

Equip de Comunicació

ESTIU, PASSI EL QUE PASSI!

Libreta, bolígraf, panyoleta i sobretot, sobretot, mascarreta. Després de setmanes preparant les activitats d'estiu a distància, les monitores de l'Esplai de Sant Ignasi ens estem tornant a trobar presencialment per enllestir les colònies i els campaments. Aquest any, el repte és gran: jugar sense tocar-nos, reunir-nos amb els nostres amics sense abraçar-los i que no se'ns barregi la roba bruta amb la dels companys de tenda o habitació.

Tot i això, ja ho diu l'himne "som els nois de Sant Ignasi i aquí estem passi el que passi". Passi el que passi, però no de qualsevol manera. Algunes monitores ens hem format en higiene i seguretat, mentre d'altres hem preparat dinàmiques perquè tots ens sentim acompanyats malgrat la separació física. Hem adaptat les activitats per mantenir la distància de seguretat a tota hora i repensat tots els moments del dia per minimitzar els riscos.

Aquests dies no veurem tele-notícies alarmistes ni ens passarem les hores fent videoconferències. Connectarem amb la natura i, potser, viurem de nou els millors dies de l'any. Quina sort més gran tenim de poder participar de les activitats d'estiu! Ens veiem amb totes i tots el 18 de juliol!

Marina Casades
Monitora

DIVERSITAT SEXUAL I NOUS MODELS DE FAMÍLIA

La sexualitat ha estat sovint un tema tabú en la història de la religió cristiana. Allò que ja succeïa ocult durant segles, recentment i en algunes societats les persones amb diversitat sexual experimenten la llibertat suficient per definir-se en públic. Quan parlem de diversitat sexual, posem al davant persones amb noms i cognoms que afirmen sentir-se sexualment diferents: dones que se senten atretes per dones (lesbianes), homes que se senten atrets per homes (gais), persones que senten des de ben joves s'identifiquen amb el sexe oposat al que se'ls va definir des del naixement (transsexuals), persones que senten atracció per homes i per dones indistintament (bisexuals), persones que neixen amb característiques sexuals intermitges pel que fa a cromosomes, genitals o estructura hormonal (intersexuals). El terme que recopila tots aquests grups és el de col·lectiu LGBTI, ordenant les sigles de cada tipus descrit. A vegades s'afegeix la Q de Queer (LGTBIQ) per fer referència a aquells col·lectius que no se senten classificats dins de cap dels grups anteriors.

En la pràctica totalitat de casos, les persones LGBTI no parteixen d'una elecció: es descobreixen sexualment diversos, i per aquest motiu experimenten sofriment i incomprensió per part dels seus cercles més íntims (família, amics/gues...), i rebuig o atacs frontals per part de les comunitats religioses. A banda de les in comptables formes de violència homòfoba (des de menyspreus per petons públics, rebuig i exclusions fins a pallisses, amenaces i assassinats), en el món encara hi ha 30 països que tanquen a fins a 8 anys de presó una persona homosexual, 26 països que els tanquen a més de 10 anys o a cadena perpètua, i 12 països que els apliquen la pena de mort.

Podem imaginar com tractaria Jesús un col·lectiu marginat

així? En aquest «veure», partim de la mirada misericordiosa de Déu. Aquestes persones senten que volen seguir Jesús, i experimenten que la manera d'expressar l'amor més profund i en plenitud és diversa de la tradicional heterosexual.

Com a cristians, podríem distingir diferents graus d'empatia davant del col·lectiu LGBTI:

1. Acollida de les persones, però desig que canviïn per ser comunitat
2. Acollida i comprensió, però desig que es mantinguin cèlibes (Catecisme §2359)
3. Acollida, comprensió i defensa activa contra discriminacions i violències, però desig que es mantinguin cèlibes (Catecisme §2358)
4. Acollida, comprensió, defensa activa i acceptació integral de la manera diferent que tenen de viure la plenitud de l'amor perquè ens enriqueixen.

En quin moment estic? Hi ha elements que em suggereixen avançar, des de la mirada de Déu? Què em bloqueja? Malgrat que el catecisme ja demani actuar contra la discriminació d'aquestes persones, a la pràctica pastoral la manca de formació i de consciència fa que moltes parròquies, diòcesis i comunitats religioses excloguin, im-

pedeixin responsabilitats (com ara el lideratge de grups o l'accés a la ordenació) i estigmatitzin persones amb diversitat sexual, exigint-los que canviïn la seva orientació sexual, com si es tractés d'una elecció. Podem compartir experiències de discriminació. Què les impulsa? Apliquem-hi la mirada de Jesús.

Per altra banda, enmig de la diversitat ens trobem dins i fora de les comunitats models i realitats de família ben diferents:

- Famílies heteroparentals tradicionals (pare+mare+fills/es). Poden constituir un nucli familiar sense els avis/es (que a vegades viuen sols o són portats a una residència) i altres parents, o bé conviure en forma de família extensa tots junts.
- Parelles sense fills, sigui per impossibilitat o perquè així ho desitgen.
- Famílies homoparentals (formades per 2 homes o 2 dones)
- Famílies de fet (amb persones que cohabituen sense enllaç legal)
- Famílies amb fills/es nascudes per reproducció assistida
- Famílies compostes o reconstituïdes (P.ex: divorciat i filla + viuda i fill)
- Famílies adoptives, que decideixen adoptar un infant com

a propi fill/a.

- **Famílies d'acollida** (temporal o cangur), que acullen al sí familiar **algun infant d'una família que no pot o no té capacitat per educar i fer créixer.**

- Famílies monoparentals (mares solteres o pares solters amb fills/es)

- Llars unipersonals (solter/a)

- Famílies amb progenitors divorciats

- Famílies culturalment diverses (la més freqüent és la poligàmia)

Dins d'aquest ampli ventall de famílies, existeixen combinacions diferents: mares monoparentals que han tingut fills amb inseminació artificial, famílies homoparentals que adopten un infant, famílies de fet que acullen...). Donem-nos uns instants per contemplar des del cor aquest paisatge de diversitat. Imaginem ara la mirada tendra de Déu sobre cada família, i quin seria el seu desig essencial per a totes elles.

En el Jutjar, davant del col·lectiu LGTBI, la Paraula de Déu s'ha utilitzat i manipulat sovint per a fer violència contra les persones sexualment diverses.

En aquesta part es va proposar llegir l'explicació sencera a casa, però a l'hora de compartir vam haver d'ESCOLLIR un text per tractar entre els següents:

A) En el PRIMER TESTAMENT (AT) hi ha 1 única referència, desplegada en dos textos, que té a veure amb l'homosexualitat:

- Lv 18,22: «No jagueis amb un

altre home com es fa amb una dona: és una cosa abominable».

- Lv 20,13: «Si un home jeu amb un altre home com es fa amb una dona, tots dos cometen una acció abominable. Seran condemnats a mort. Són responsables de la seva pròpia mort».

En ambdós textos cal recordar el context: una llei recopilada per a un poble que camina durant anys pel desert, amb perill de ser extingit i on la procreació era essencial. Enmig de les normes de purificació i supervivència de Lv 20 es condemna a mort qui maleeixi pare o mare, qui cometi adulteri... etc. No és legítim, doncs, relativitzar la crueltat d'aquestes altres normes, i en canvi prendre la norma homofòbica com a patró o criteri moral avui.

Sovint s'hi afegeix el text de Gn 19,1-29 (el pecat dels sodomites), però si es vol llegir a fons el passatge centra el pecat en la inhospitalitat dels sodomites, no en la homosexualitat. La intenció de violar els àngels de Déu només reforça l'extrema inhospitalitat, i això ho demostra Jesús mateix, quan a Lc 10,12 diu «Us asseguro que el dia del judici serà més suportable per a Sodoma que per a aquella població», ho diu dins d'un text que vol condemnar la inhospitalitat, no parla de la homosexualitat.

B) En el SEGON TESTAMENT (NT) la homosexualitat (que podria incloure tota la diversitat sexual LGTBI) només apareix en dues

ocasions:

I. Rm 1,18-32 (aquí resumit). «Han bescanviat la veritat de Déu per la mentida, venerant i adorant les criatures en lloc del Creador. Que ell sigui beneït pels segles. Amén! Per això Déu els ha deixat a mercè de passions vergonyoses. Les dones han canviat l'ús natural del sexe per un ús contra natura, i igualment els homes, deixant la relació natural amb la dona, s'han encès de passió els uns pels altres i han comès actes infamants homes amb homes. Realment, han rebut la recompensa que mereixia el seu error! I encara, com que han refusat de reconèixer Déu...»

Sant Pau, que no trenca l'esclavatge ni el masclisme del seu temps en les cartes, tampoc trenca la homofòbia imperant en la societat. Això no significa que la Paraula de Déu estigui a favor de l'esclavatge, ni del masclisme, ni de l'homofòbia si el nucli del text és un altre. Aquí, el nucli és dir que aquells que han refusat reconèixer Déu i aquells que s'han fet ídols prenen dinàmiques que els porten a la mort. Com que l'homosexualitat era abominable en aquell temps, l'afegeix simplement com a conseqüència rebutjable.

II. 1Co 6,9-10 i 1Tim 1,9-10

«¿No sabeu que els injustos no rebran en herència el Regne de Déu? No us feu il·lusions! Ni els qui porten una vida libidinosa, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els pervertits, ni els qui tenen relacions sexuals amb altres homes, ni els qui roben, ni els usurers, ni els embriacs, ni els calumniadors, ni els lladres no rebran en herència el Regne de Déu.» (1Co 6,9-10)

Es tracta simplement d'una llista de pecats típics de l'època, copiada també amb variants a 1Tim. No pretén comunicar que Déu condemni els homosexuals, sinó que qui és injust no es dirigeix cap a Déu.

A LA BÍBLIA NO HI HA MÉS TEXTOS SOBRE EL TEMA.

Podem també contemplar, per a jutjar segons la mirada de Déu, les persones LGTBI i les famílies diverses, aquests textos:

Gn 1,27-28: «Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona. Déu els beneficià:»

—Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; sotmeteu els peixos del mar, els ocells del cel i totes les bestioles que s'arrossegueu per terra.»

Déu va crear l'home i la dona, i els beneeix per viure feliços i en plenitud fecunda. També els animals els beneeix, i en canvi descobrim moltes espècies d'animals amb comportaments homosexuals en més o menys percentatge. No diem mai que els animals d'aquestes espècies estiguin condemnats per Déu, sinó que ho atribuïm a una diversitat de la Natura, que si ve de Déu potser cal acollir-la i integrar-la.

Mc 10,1-12 i paral·lels a Mt i Lc

«Aleshores se li van atansar uns fariseus. Volien posar-lo a prova i li preguntaren si és permès a un home de divorciar-se de la seva dona. Ell els va fer aquesta altra pregunta: —Què us va ordenar Moisès? Li respongueren: —Moisès va permetre de donar a la muller un document de divorci i fer-la marxar. Jesús els digué: —Moisès va escriure aquesta norma per la vostra duresa de cor. Però, des del principi de la creació, Déu els va fer home i dona. Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva dona, i tots

dos formen una sola carn. Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi. Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-li sobre això mateix. Jesús els diu: —El qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu home i es casa amb un altre, comet adulteri.»

Sempre hem de comprendre un text dins del seu context: uns fariseus pretenen posar-lo a prova, i veient que sempre defensa l'amor i la unió de les famílies, li expliquen una situació de divorci (en aquell temps només l'home podia divorciar-se de la dona i no a l'inrevés!) per forçar-lo a renegar de la llei de Moisès que ho permetia, i així fer-lo caure a la trampa. Un divorci significava que un contracte social entre famílies per mantenir l'honor i créixer (un matrimoni d'aquell temps) es trencava, a vegades per capritxos i menyspreus de l'home contra la dona, que quedava legalment desprotegida i socialment abandonada. Jesús davant del parany que li paren subratlla que comet adulteri qui vol trencar el que l'amor de Déu uneix, tant si ho fa l'home com si ho fa la dona (eliminant així la injustícia contra ella). Des d'aquesta òptica, la radicalitat de Jesús subratlla la primacia de l'amor de Déu, o bé subratlla la condemna cap als divorciats

també en la situació d'avui (no desamparats per a sobreviure)?

Podem fixar-nos també en la radicalitat de les benaurances: són ideals de vida. Si no hi arribem serem «condemnat», o bé estan formulats així per ajudar-nos a caminar millor?

Finalment, en l'actuar, vam plantejar algunes preguntes que podrien ajudar a concretar opcions en la nostra vida:

Conec alguna persona amb diversitat sexual (LGTBI)? Quina informació en tinc, o quines amistats? Conec membres de famílies no tradicionals? Com podria procurar acostar-m'hi per conèixer més què senten, com viuen, quins reptes, il·lusions i inquietuds els mouen?

Com em comporto davant de persones amb diversitat sexual i familiar?

Amb aquestes experiències o les que porti, puc dedicar algunes de les meves pregàries personals a parlar amb Déu sobre com sento i tracto aquestes persones i la vida que tenen? Podria compartir-ho i aprofundir-ho en grups? Podria formar-me més?

Podríem inventar accions i maneres per crear consciència i formació dins l'Església, de manera que aquests col·lectius i famílies passin d'estar marginats i estigmatitzats a estar inclosos i promoguts fins i tot en llocs d'importància? Què m'impedeix sumar-me a accions de defensa dels seus drets?

INSCRIPCIÓ A LES XARXES DE LA PARRÒQUIA

Per inscriure't a la llista de distribució de la Parròquia per Whatsapp, només cal que afegeixis el telèfon 682 70 95 03 a la teva llista de contactes i hi enviïs un whatsapp amb el teu nom i cognoms i la paraula "alta".

Per rebre el TRUC al teu correu electrònic, pots subscriure't entrant a la web de la parròquia (<http://www.stignasi-lleida.org/>) i omplint el formulari de subscripció. També et pots inscriure al TRUC en aquesta altra adreça <http://eepurl.com/dpcvsz>

Altres canals de comunicació:

Instagram (IG) : @jesuitescat
Web: www.pregaria.cat
Youyube (YT): [jesuitescatalunya](https://www.youtube.com/jesuitescatalunya)
Twitter: #AcasaAmbDeu

TORNEM A MISSA!!

de sobte, ens va canviar la vida. No enteníem gran cosa del que estava passant i ni en el pitjor dels somnis imaginàvem el que significava "estat d'alarma", COVID-19, pandèmia, Coronavirus, confinament, "distància social", etc..., però la realitat i les normes ens van deixar el cap de setmana del 13/14 de març d'aquest any 2020, sense ni tant sols la possibilitat de celebrar l'eucaristia.

El grup de litúrgia estava preparant la celebració del Diuenge de Rams i els oficis de Setmana Santa i ens van rellevar de manera esplèndida i imaginativa els més joves de la nostra comunitat, organitzant-ho tot pel canal youtube dels jesuïtes, tasca que van perllongar seguint retransmetent les eucaristies fins que va ser possible tornar a obrir els centres de culte.

Va ser després de 10 setmanes, d'esdeveniments, morts, patiment per les persones, emboirats per les normes confuses i les pors, quan ens vam posar en

contacte amb les persones d'edat més jove que assistien a les misses de la parròquia. Ells podrien col·laborar en la preparació de l'eucaristia, la benvinguda i l'aplicació de les mesures de seguretat i desinfecció. Tot això, alhora que calia raonar i explicar a les persones més grans del nostre grup, que no podien fer aquestes tasques en estar considerades persones de risc.

Va ésser emotiu comprovar que a cada trucada rebíem una resposta positiva i sense condicions, disposició i voluntat màxima a la col·laboració. Vàrem aconseguir ser 16 persones que distribuïdes en les eucaristies en les que participen habitualment, farien les tasques que convenien pel bé de tots.

Ens hem repartit de forma que, amb grups de quatre persones a cada missa, dues persones gestionen l'arribada, acollida i entrada a l'església repartint el gel hidroalcohòlic i verificant l'ús de la mascareta i

dues més a l'interior, mentre una va procurant que les persones vagin disposant-se en els llocs marcats prèviament i guardant les distàncies de seguretat, l'altra persona té cura de preparar la celebració, lectors, músics, power, pregàries,

A poc a poc, l'afluència va augmentant i així com al començament ens anàvem alegrant de la retrobada amb les persones que en molts casos només saludàvem per cortesia d'ésser parroquians, ara ho fem amb els ulls humits d'emoció per la retrobada de cada vegada més persones que van sortint del confinament i la tristor.

Tot això no hauria estat possible sense la dedicació i coordinació del nostre rector i de moltes més persones que, de manera anònima, han col·laborat i fet possible que la parròquia sigui l'espai de celebració que li pertoca.

Grup de Litúrgia

CREURE EN LA SOSTENIBILITAT II: LES RELIGIONS DAVANT EL REpte MEDIAMBIENTAL*

Si a la primera sessió es parlava de la "teoria" de l'Ecologia, del medi ambient i de la Natura en general, en aquest parlarem de "solucions pràctiques" que podem realitzar. Tothom hi té dret i obligació.

Si volem fer un pla de sostenibilitat i d'Ecologia en una parròquia, en principi es necessita una etapa de formació, tant per part dels capellans com dels feligresos. Cal una Comissió diocesana d'Ecologia. Això ja s'està realitzant en diverses ciutats. Formen agents pastorals d'Ecologia integral. Aquests agents pastorals necessiten:

Conèixer la normativa mediambiental local.

Aprendre tècniques de bones pràctiques en relació amb la Natura.

Conèixer i fomentar els objectius de desenvolupament sostenible; ONGs ecologistes...

Es necessita dinamisme i pressa.

Saber treballar en comunitat amb ajuda del públic de la Parròquia.

Tenir sensibilitat espiritual cristiana i solidaritat.

Conèixer tradicions entorn de la Creació i celebrar-la amb acció de gràcies i oració.

I, sobretot, compromís amb l'encíclica Laudato si, conèixer-la i viure-la.

Els processos de conversió ecològica de les persones s'han d'estudiar bé. Dependran de si la parròquia és urbana, rural, de ciutat gran, santuari etc. Conèixer les persones que la formen perquè es facin càrrec de les diferents tasques, com el consum, les relacions amb les autoritats, la coordinació amb altres parròquies, la cooperació amb ONGs, relacions veïnals, gestió i subministre d'aigua, gestió de residus, economia, contaminació ambiental, etc.

S'ha de fer un mapa de totes les activitats que es volen realitzar i distribuir la feina entre les persones especialitzades entre els parroquians. Tasques com:

Inversió en energies renovables (llum, calefacció), aïllament tèrmic; generar cooperatives per tractament de residus i bones pràctiques; campanyes de sensibilització en sostenibilitat comunitària i veïnal; fomentar el comerç sostenible; generar àmbits de debat per la millora mediambiental del barri; tallers educatius; fomentar premis ecosocials que incentiven bones pràctiques; usar paper reciclat; no usar productes tòxics per la neteja; apagar llums; reduir el volum acústic; millorar els sistemes de ventilació; sol·licitar subvencions i seguir els consells de l'encíclica del Papa Francesc Laudato si. És importantíssim reduir el consum i aprofitar; seguir la norma de les tres R:

REDUIR el consum amb vida sòbria

REUTILITZAR evitant material d'un sol ús

RECICLAR per allargar la vida dels objectes

Totes aquestes iniciatives poden fer-se a nivell parroquial, d'escola, de poble i sempre començant a nivell personal. Tothom hi és cridat.

Tot això ha d'anar fent-se a poc a poc i no frustrar-nos si el resultat no s'aconsegueix totalment amb la rapidesa que desitjaríem. Per a cada acció s'ha de fixar un termini tenint en compte els mitjans disponibles i també es pot dissenyar un pla estratègic que duri de cinc a deu anys i revisar-lo anualment.

Que l'Església s'involucri en la qüestió ecològica fa que es puguin assolir tres oportunitats: Una oportunitat Pastoral: pot accedir a noves iniciatives, conferències internacionals i pot establir diàlegs nous amb tota classe de gent. Una oportunitat Teològica per redescobrir l'Esclat, la Tradició, el Magisteri de l'Església. Tornar a les fonts per repensar el Cristianisme. Una oportunitat Espiritual per actualitzar la fe a la vida diària. Jesús utilitzava metàfores amb les flors, la vinya, la pesca, amb les coses naturals del seu poble. Ens connecta amb la Creació.

Hi ha unes actituds o ressorts espirituals que fan passar allò que és intern de la persona a l'exterior, a l'acció. Aquests ressorts són:

HUMILITAT: Som un punt insignificant en el món. Som limitats i no som ningú per alterar l'ordre de la Natura. El contrari és la prepotència.

AGRAÏMENT: Contemplació agraïda del món per cuidar de la fragilitat dels pobres i de l'ambient. Som part d'una xarxa complexa i el que tenim és un regal. El contrari és l'autosuficiència.

RECONCILIACIÓ amb Déu i amb els germans. També amb la creació, amb la Natura i amb

nosaltres mateixos. El contrari és la ruptura o el pecat.

LUCIDESA: La interdependència dels cristians és volguda per Déu. Cap criatura es pot abastir sola. Tots depenem els uns dels altres. La lucidesa està relacionada amb la saviesa. És una visió sapiencial de la realitat. El contrari és la alienació.

SOBRIETAT: Senzillesa de vida. Viure millor amb més poc. Això vol dir sobrietat i dimensió espiritual del treball; treball cuidador i respectuós amb l'ambient. El treball impulsu amb excés no és bo per a ningú.

Hem de passar del consum al sacrifici; de l'avidesa a la generositat; del malbaratament a la capacitat de compartir; una ascési que significa aprendre a donar i no simplement a renunciar. El contrari és l'excés.

ACCIÓ: Si seguim totes les accepcions que hem dit, arribarem a l'acció; acció de l'Església que, a més de recordar el deure de cuidar la

natura, ha de protegir la persona contra la destrucció de si mateixa. El CO2 fa mal a la persona humana. El contrari és la indiferència.

INTEGRACIÓ: Per a un desenvolupament humà integral. Nosaltres i les nostres característiques formem un tot i som la mateixa persona al treball, a la parròquia, amb els amics, en família. S'han de trobar camins adequats per resoldre els problemes més complexos del món actual. El contrari és la fragmentació.

És un goig que les Esglésies en general, hagin pres part en aquesta visió cosmològica que millora la relació home-natura i ho consideri un afer necessari i urgent. Tothom tenim obligació d'involucrar-nos-hi.

Jaume Tatay Nieto, s. j.

*Aquest resum correspon al Segon seminari de Cristianisme i Justícia - Eides, celebrat el 25-01-20 a la Parròquia de Sant Ignasi de Lleida.

EXPERIÈNCIA COMUNITÀRIA A LLEIDA

Fa set anys, quan vaig començar un procés de discerniment vocacional, sempre em preguntava: on m'estava esperant Déu? quin era el seu somni per a mi? Després d'un any vaig entrar en el noviciat de la Companyia de Jesús i uns anys més tard vaig venir a Lleida per viure i treballar en aquesta ciutat que m'acollia amb els braços ben oberts.

Sabia des del principi que la meva estància en aquestes terres catalanes seria de només dos anys. No obstant això, han estat dos cursos molt intensos, doncs, he tingut problemes de salut, he hagut d'aprendre una nova llengua, treballar en llocs que eren nous per a mi, patir la

pèrdua d'un company molt estimat de la comunitat i, per si encara no en teníem prou, viure un confinament de tres mesos.

Ara estic acabant el meu període a Lleida. És un moment especial per recollir tot allò de nou que Déu m'ha mostrat durant aquest temps. Per suposat, un element que no puc oblidar és la vida comunitària amb altres companys. Amb els jesuïtes que he viscut, he pogut compartir la feina apostòlica, preocupació per la missió de cadascú i una mateixa amistat amb Jesús.

És cert que la convivència no sempre és fàcil. Cadascú de nosaltres té el seu tarannà, la seva edat i les seves aficions. També és veritat que som homes

limitats i pecadors. No obstant això, la crida que hem rebut de Déu és sempre més forta. Després d'aquesta experiència a Lleida, no puc imaginar-me seguir com a jesuïta individualment, sense altres companys amb qui no pugui compartir una mateixa passió per la persona de Jesús de Natzaret.

Així doncs, viure en una comunitat apostòlica de la Companyia de Jesús m'ha ajudat a confirmar que Déu em continua somniant com a jesuïta. Finalitzo aquesta etapa amb agraïment als meus companys i amb la confiança que el Pare sempre em regalarà companys de viatge allà on estigui.

Luis Ortuño
Jesuïta

